

Fuzzy Rendszerek és Genetikus Algoritmusok

Előadás vázlat

1 előadás

Összeállította: Harmati István Ph.D., egyetemi adjunktus

Felhasznált Irodalom:

Rózsa Pál: Lineáris algebra és alkalmazásai. Budapest, 1991.

- **Diadikus felbontás 38**
- **Egyenletrendszerek megoldása (LU) 544**
- **Projektorok (vektorrendszer kiegészítése) 76-78**
- **Shur Dekompozicio 207**
- **Mátrix inverziós lemma (288-289), 72-73, 291**
- **Ljapunov egyenlet megoldása**
- **Algebrai Riccati egyenlet megoldása**

[MDF] Minimális Diadikus Felbontás

[MDF].1. Jelölések

A mátrix: $A = [a_{ij}]$

A j . oszlopvektor: a_j

Az i . sorvektor: a^i

Def [Diád]: A diád egy oszlopvektor és egy sorvektor szorzata (a sorrend fontos!)

Def. Az $A = [a_{ij}]$ mátrix $a_{ij} \neq 0$ eleme által generált diádja:

$$\frac{a_j a^i}{a_{ij}} = \frac{A e_j e_i^T A}{e_i^T A e_j}$$

[MDF].2. A diadikus felbontás algoritmus

1. Legyen $a_{11} \neq 0$

2. Legyen

$${}^{(2)}A := A - \frac{Ae_1e_1^T A}{e_1^T A e_1} = \begin{bmatrix} a_{11} & a_{12} & \cdots & a_{1n} \\ a_{21} & a_{22} & \cdots & a_{2n} \\ \cdots & \cdots & \cdots & \cdots \\ a_{n1} & a_{n2} & \cdots & a_{nn} \end{bmatrix} - \frac{1}{a_{11}} \begin{matrix} \overbrace{\begin{bmatrix} a_{11} \\ a_{21} \\ \vdots \\ a_{n1} \end{bmatrix}}^{u_1} \underbrace{\begin{bmatrix} a_{11} & a_{12} & \cdots & a_{1n} \end{bmatrix}}_{v_1^T} \end{matrix} = \begin{bmatrix} 0 & 0 & \cdots & 0 \\ 0 & a_{22} & \cdots & a_{2n} \\ \cdots & \cdots & \cdots & \cdots \\ 0 & a_{nn} & \cdots & a_{n2} \end{bmatrix}$$

Azaz az első sor és oszlop lenullázodott.

3. Legyen $a_{22} \neq 0$

$${}^{(3)}A := A - \frac{{}^{(2)}A e_2 e_2^T {}^{(2)}A}{e_2^T {}^{(2)}A e_2} = \begin{bmatrix} 0 & 0 & \cdots & 0 \\ 0 & a_{22} & \cdots & a_{2n} \\ \cdots & \cdots & \cdots & \cdots \\ 0 & a_{nn} & \cdots & a_{n2} \end{bmatrix} - \frac{1}{a_{22}} \begin{matrix} \overbrace{\begin{bmatrix} 0 \\ a_{22} \\ \vdots \\ a_{n2} \end{bmatrix}}^{u_2} \underbrace{\begin{bmatrix} 0 & a_{22} & \cdots & a_{2n} \end{bmatrix}}_{v_2^T} \end{matrix} = \begin{bmatrix} 0 & 0 & 0 & \cdots & 0 \\ 0 & 0 & 0 & \cdots & 0 \\ 0 & 0 & a_{33} & \cdots & a_{3n} \\ \cdots & \cdots & \cdots & \cdots & \cdots \\ 0 & 0 & a_{n3} & \cdots & a_{nn} \end{bmatrix}$$

Azaz az 1-2. sor és oszlop lenullázodott.

4. Az ${}^{(3)}A$ mátrixból egy nemnulla (fő)elem kiválasztásával előző lépés koncepciója alapján addig nullázunk ki új sort és oszlopot, amíg nulla elemekből álló mátrixhoz nem jutunk.

[MDF].3. A mátrix felírása diádokkal

A diadikus felbontás algoritmusának alapján:
$$A = \sum_{k=1}^s \frac{A e_k e_k^T A}{e_k^T A e_k} := \sum_{k=1}^s u_k v_k^T \stackrel{(!)}{=} UV^T$$

Azaz diádok összege felírható diádok oszlopvektorából illetve sorvektoraiból alkotott s oszlopos illetve s soros mátrixok szorzataként. (Pl. az $u_1 v_1^T, u_2 v_2^T, \dots, u_s v_s^T$ diádok első sr, első oszlopában lévő eleme pont az U első sorának illetve V^T első oszlopának skalár szorzata, azaz a_{11} !)

$$\begin{aligned}
 A &= \underbrace{\begin{bmatrix} * \\ * \\ * \\ * \\ * \end{bmatrix}}_{u_1} \underbrace{\begin{bmatrix} v_1^T \\ * & * & * & * & * \end{bmatrix}}_{v_1^T} + \underbrace{\begin{bmatrix} 0 \\ * \\ * \\ * \\ * \end{bmatrix}}_{u_2} \underbrace{\begin{bmatrix} v_2^T \\ 0 & * & * & * & * \end{bmatrix}}_{v_2^T} + \dots + \underbrace{\begin{bmatrix} 0 \\ \vdots \\ 0 \\ * \\ * \end{bmatrix}}_{u_s} \underbrace{\begin{bmatrix} v_s^T \\ 0 & \dots & 0 & * & * \end{bmatrix}}_{v_s^T} = \\
 &= \underbrace{\begin{bmatrix} u_1 & u_2 & \dots & u_s \end{bmatrix}}_U \underbrace{\begin{bmatrix} v_1^T \\ v_2^T \\ \vdots \\ v_s^T \end{bmatrix}}_{V^T} = \underbrace{\begin{bmatrix} * & 0 & 0 & \dots & 0 \\ * & * & 0 & \dots & 0 \\ * & * & * & \dots & \dots \\ * & * & * & * & 0 \\ * & * & * & * & * \\ * & * & * & * & * \end{bmatrix}}_U \underbrace{\begin{bmatrix} * & * & * & * & * & * \\ 0 & * & * & * & * & * \\ 0 & 0 & * & * & * & * \\ \dots & \dots & \dots & * & * & * \\ 0 & 0 & \dots & 0 & * & * \end{bmatrix}}_{V^T}
 \end{aligned}$$

Megjegyzés TRF: Ha az algoritmusban kiválasztott a_{ii} főelemeket nem teljesen csak az u_i vektorhoz, hanem $1/\sqrt{a_{ii}}$ -t az u_i -hoz, illetve $1/\sqrt{a_{ii}}$ -t a v_i^T sorvektorhoz csapjuk, akkor $U = V$ és $A = UU^T$.

Megjegyzés LU: Az A matrix fenti, diadikus felbontása az A matrix LU faktorizációja: $A = UV^T =: L_A U_A$ (L_A alsó háromszög matrix $L_A := U$, U_A felső háromszögmatrix $U_A = V^T$)

Tétel MDF.1: Az A mátrix minimális diadikus felbontásában szereplő diádok u_k oszlopvektorai illetve v_k^T sorvektorai lineárisan független vektorrendszert alkotnak.

Bizonyítás: Indirekt.

Ha lenne olyan $x_1, \dots, x_r$ hogy valamely $x_r \neq 0$ mellett $x_1 u_1 + x_2 u_2 + \dots + x_r u_r = 0$, akkor

$$u_r = -\frac{x_1}{x_r} u_1 - \frac{x_2}{x_r} u_2 - \dots - \frac{x_{r-1}}{x_r} u_{r-1}$$

és ezt A mátrix minimális diadikus felbontásába helyettesítjük, akkor

$$A = u_1 v_1^T + \dots + u_{r-1} v_{r-1}^T + \left(-\frac{x_1}{x_r} u_1 - \frac{x_2}{x_r} u_2 - \dots - \frac{x_{r-1}}{x_r} u_{r-1} \right) v_r^T = u_1 \left(v_1^T - \frac{x_1}{x_r} v_r^T \right) + \dots + u_{r-1} \left(v_{r-1}^T - \frac{x_{r-1}}{x_r} v_r^T \right)$$

Azaz az A mátrixot $r-1$ diád összegeként fel tudnánk írni és az eredeti diadikus felbontás nem lenne minimális!

Tétel MDF.2. Ha az $m \times r$ típusú U mátrix oszlopai lineárisan függetlenek, akkor $UC = 0$ egyenletből következik, hogy $C = 0$.

Bizonyítás: Az UC bármely oszlopát felírva $\sum_{k=1}^r u_k c_{kj} = 0$, $j = 1, 2, \dots, n$ ahonnan u_k vektorok lineáris függetlenségéből $c_{kj} = 0$, $k = 1, 2, \dots, r$, $j = 1, 2, \dots, n$.

Tétel MDF.3. Ha az $r \times n$ típusú V^T mátrix sorai lineárisan függetlenek, akkor $BV^T = 0$ egyenletből következik, hogy $B = 0$.

Bizonyítás: Analóg Tétel MDF.2-el

Tétel MDF.4. A Tétel MDF.2. és a Tétel MDF.3 alapján: Ha $UCV^T = 0 \rightarrow C = 0$ (mátrix).

[LEM] Lineáris egyenletrendszer megoldása

Előismeret: LU faktorizáció (diadikus felbontás)

Megoldandó: $Ax = b$ A ismert mátrix, b ismert oszlopvektor

Ismeretlen: x (oszlopvektor)

Megoldás lépései:

1. Az A matrix LU faktorizációjának előállítás: $A = LU$,

L alsó háromszögmátrix

U felső háromszög matrix

2. $Ly = b$ megoldása y -ra. Ez könnyen megy, mivel L alsó háromszögmátrix így a megoldás felülről lefelé egymás után jöhet:

$$y_1 = \frac{b_1}{L_{11}}, y_2 = \frac{b_2 - L_{21}y_1}{L_{22}}, \text{ stb}$$

3. Az $Ux = y$ megoldása x -re. Ez szintén könnyű, mivel U felső háromszög matrix, így így a megoldás alulról felfelé egymás után jöhet, hasonlóan az előző ponthoz

Megjegyzés: Ha A pozitív definit Hermite matrix, akkor numerikusan az LU-hoz hasonló Cholesky faktorizáció előnyös lehet.

Megjegyzés: Egy $Ax = 0$ homogén egyenlet megoldása az $A = LU$ faktorizáció mellett az $Ux = 0$ egyenletből adódik. Ha U oszlopszáma nagyobb, mint a sorszáma, akkor a kettő különbségének megfelelő számú szabad ismeretlen lesz.

[PBI] Projektorok és Biortogonális vektorrendszerek

Előismeret: [Minimális Diadikus felbontás](#)

[PBI].1. Alapfogalmak

Def. [Projektor, Idempotens mátrix]: $P^2 = P \quad \rightarrow \quad P^2 - P = P(P - E) = 0$

Következmény: Ha P projektor, akkor $P - E$ is az. Definícióból behelyettesítve látható.

Def. [Hermetikus projektor]: Olyan projektor, ahol $P^H = P$.

Tétel PBI.1: Az egyetlen nonszinguláris projektor az egységmátrix.

Bizonyítás: Ha P nonszinguláris, akkor a definíciót megszorozva P^{-1} -el balról: $P^{-1}P(P - E) = 0 \rightarrow P - E = 0 \rightarrow P = E$.

Q.E.D.

Def. [Biortogonális vektorrendszer]. Ha adott n elemű $u_1, u_2, \dots, u_r$ illetve $v_1^T, v_2^T, \dots, v_r^T$ vektorokra fennáll a $v_k^T u_l = \delta_{kl}$, $k, l = 1, 2, \dots, n$ összefüggés, akkor u_l és v_k^T vektorok *biortogonális vektorrendszert* alkotnak.. Ha $r = n$, akkor a vektorrendszert *teljes biortogonális vektorrendszernek* nevezzük, azaz $V^T U = E$.

Tétel PBI.2 (Egerváry) Ha az r -ed rangú P projektort minimális számú diád összegeként írunk fel, akkor ezen diádok oszlop- illetve sorvektorai biortogonális vektorrendszert alkotnak.

Bizonyítás: Legyen P minimális diadikus felbontása:

$$P = \sum_{k=1}^r u_k v_k^T = UV^T \quad \rightarrow \quad P^2 - P = UV^T UV^T - UV^T = U(V^T U - E_r)V^T = 0$$

Mivel U oszlopai és V^T sorai a minimális diadikus felbontás miatt lineárisan függetlenek (**Tétel MDF.1**), ezért **Tétel MDF.4** alkalmazásával $C = (V^T U - E_r)$ választással $V^T U = E_r$, amit be kellett látni.

Q.E.D.

[PBI].1. Algoritmus biortogonális vektorrendszer teljessé tételére

Algoritmus [Biortogonális vektorrendszer teljessé tételére]

Input: $U = [u_1 \ u_2 \ \dots \ u_r]$ és $V = [v_1 \ v_2 \ \dots \ v_r]$ (nem teljes rendű) biortogonális vektorrendszer, ahol $r < n$, n a vektorok dimenziója, azaz

$$V^T U = E_r$$

Output: $W = [w_1 \ w_2 \ \dots \ w_{n-r}]$ és $Z = [z_1 \ z_2 \ \dots \ z_{n-r}]$, ahol $[U \ W] \begin{bmatrix} V^T \\ Z^T \end{bmatrix} = E_n \equiv E$

Lépések:

1. $V^T U$ egy r -edrangú projektor, mivel $UV \underbrace{V^T U V^T}_E = UV^T$. U és V oszlopai biortogonális vektorrendszert alkotnak [Tétel PBI.2 \(Egerváry\)](#) szerint. $\rightarrow$
2. Az $E - UV^T$ szintén projektor ([Lásd projektor definíció](#)), aminek minimális diadikus felbontása legyen:

$$E - UV^T = WZ^T \quad \rightarrow \quad \text{(PBI/9-1)}$$

3. (PBI/9-1) átrendezésével

$$E = UV^T + WZ^T = [U \ W] \begin{bmatrix} V^T \\ Z^T \end{bmatrix}$$

Ameyek teljes biortogonális vektorrendszert alkotnak. **Q.E.D.**

Megjegyzés: Nem teljes unitér vektorrendszer teljessé tétele szintén ezzel az algoritmussal történik.

[MSF] Mátrix spektrál felbontása

Előismeret: [Lineáris egyenletrendszer megoldása](#)
[Biortogonális vektorrendszerek](#)

Spektrálfelbontás:
$$A = \sum_{k=1}^n \lambda_k u_k v_k^T = U \Lambda V^T$$

Ahol: $V^T U = E \rightarrow V^T = U^{-1}$
(U és V oszlopai biortogonális vektorrendszert alkotnak)

Λ diagonális mátrix (sajátrtékekkel)

U modálmátrix (jobboldali sajátvektorok)

Alternatív felírás (biortogonizálás figyelembevételével)

$$A = U \Lambda U^{-1} \rightarrow AU = U \Lambda \text{ (sajátérték-jobboldali sajátvektor felírás)}$$

$$A = (V^T)^{-1} \Lambda V^T \rightarrow V^T A = \Lambda V^T \text{ (sajátérték-baloldalioldali sajátvektor felírás)}$$

Meghatározás: $Au_k = \lambda_k u_k \rightarrow (\lambda E - A)u = 0 \rightarrow$

Sajátérték meghatározása: $|\lambda E - A| = 0$

Sajátvektor meghatározása: $(\lambda E - A)u = 0$ (ismert λ után homogén lineáris egyenletrendszer)

[SCHUR] Schur dekompozíció

Előismeret: [Biortogonális vektorrendszerek](#)
[Spektrális felbontás](#)

Tétel SCHUR.1 (Schur) Minden kvadrátikus mátrix alkalmasan választott unitér transzformációval felső (vagy alsó) háromszögmátrixra transzformálható.

Bizonyítás:

1. Legyen az A tetszőleges kvadrátikus mátrix, amelynek a λ_1 sajátértékéhez tartozó normált sajátvektora x_1

$$x_1^H x_1 = 1 \quad (x_1^H x_1 \text{ hermetikus projektor})$$

2. A PBI.1 algoritmus ez az egyetlen vektor teljes unitér vektorrendszerré tehető: $E - x_1^H x_1 = \sum_{k=2}^n y_k y_k^H = Y Y^H$

Ekkor: $X_1 = [x_1 \quad y_1 \quad \dots \quad y_n]$ mátrix unitér mátrix, azaz: $X_1^H X_1 = E$

3. Az A mátrixot az X_1 unitér (hasonlósági) transzformációnak alávetve:

$$X_1^H A X_1 = \begin{bmatrix} x_1^H \\ y_2^H \\ \vdots \\ y_n^H \end{bmatrix} [A x_1 \quad A y_2 \quad \dots \quad A y_n] = \begin{bmatrix} \lambda_1 & * & \dots & * \\ 0 & & & \\ \vdots & & A_2 & \\ 0 & & & \end{bmatrix}$$

4. Az A_2 megismételve az eljárást:

$$X_2 = \left[\begin{array}{c|cccc} 1 & 0 & 0 & \cdots & 0 \\ \hline 0 & & & & \\ \vdots & x_2 & z_3 & \cdots & z_n \\ 0 & & & & \end{array} \right]$$

ami szintén unitér matrix, és végrehajtható vele egy második unitér transzformáció:

$$X_2^H (X_1^H A X_1) X_2 = \left[\begin{array}{cc|ccc} \lambda_1 & * & * & \cdots & * \\ 0 & \lambda_2 & * & \cdots & * \\ \hline 0 & 0 & & & \\ \cdots & \cdots & & A_3 & \\ 0 & 0 & & & \end{array} \right]$$

5. Az eljárást folytatva, az $n-1$ lépésben az $U = X_1 X_2 \cdots X_{n-1}$ unitér transzformációval az

$U^H A U$ mátrix felső háromszög mátrix lesz..

Megjegyzés: A Schur dekompozíció az U mátrix unitér mivolta miatt (kis kondíciós szám) sok esetben jóval előnyösebb numerikus számításokra, mint a spektrális felbontás és előszeretettel alkalmazzák (pl a MATLAB-ban) olyan problémákra, mint pl. a Lyapunov vagy Riccati egyenletek megoldása.

[MIL] Matriks Inverziós Lemma

Előismeret: [Minimális Diadikus felbontás](#)

[MIL].1. Nilpotens mátrix polinomjának invertálása

Def. [Nilpotens mátrix] $H^n = 0$.

Kiindulás: A következő algebrai azonosság: $(1 - x)(1 + x + x^2 + \dots + x^{n-1}) = 1 - x^n$

Mátrixos alak ($x = xH$): $(E - xH)(1 + xH + x^2H^2 + \dots + x^{n-1}H^{n-1}) = E - x^nH^n = E$

→ A nilpotens mátrix polinomjának inverze:

$$(E - xH)^{-1} = (1 + xH + x^2H^2 + \dots + x^{n-1}H^{n-1})$$

[MIL].2. Hipermatrix faktorizációja

Def [szimmetrikusan particionált hipermatrix]. Az $\begin{bmatrix} A & B \\ C & D \end{bmatrix}$ hipermatrix szimmetrikusan particionált, ha a diagonális blokkokban szereplő A és D kvadratikus.

Tétel MIL.1. Ha az $\begin{bmatrix} A & B \\ C & D \end{bmatrix}$ szimmetrikusan particionált másodrendű hipermatrix és A nonszinguláris,

akkor ezen hipermatrix egy faktorizációja:
$$\begin{bmatrix} A & B \\ C & D \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} E & 0 \\ CA^{-1} & E \end{bmatrix} \begin{bmatrix} A & 0 \\ 0 & D - CA^{-1}B \end{bmatrix} \begin{bmatrix} E & A^{-1}B \\ 0 & E \end{bmatrix}$$

Bizonyítás: A hipermatrixból levonva az A blokkal generált hiperdiádot:

$$\begin{bmatrix} A & B \\ C & D \end{bmatrix} - \begin{bmatrix} A \\ C \end{bmatrix} A^{-1} \begin{bmatrix} A & B \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 0 & 0 \\ 0 & D - CA^{-1}B \end{bmatrix} \quad \text{Ez hiperdiádként felírva: } \begin{bmatrix} 0 & 0 \\ 0 & D - CA^{-1}B \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 0 \\ E \end{bmatrix} (D - CA^{-1}B) \begin{bmatrix} 0 & E \end{bmatrix}$$

Azaz:

$$\begin{bmatrix} A & B \\ C & D \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} A \\ C \end{bmatrix} A^{-1} \begin{bmatrix} A & B \end{bmatrix} + \begin{bmatrix} 0 \\ E \end{bmatrix} (D - CA^{-1}B) \begin{bmatrix} 0 & E \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} E \\ CA^{-1} \end{bmatrix} A \begin{bmatrix} E & A^{-1}B \end{bmatrix} + \begin{bmatrix} 0 \\ E \end{bmatrix} (D - CA^{-1}B) \begin{bmatrix} 0 & E \end{bmatrix} \rightarrow$$

$$\begin{bmatrix} A & B \\ C & D \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} E & 0 \\ CA^{-1} & E \end{bmatrix} \begin{bmatrix} A & 0 \\ 0 & D - CA^{-1}B \end{bmatrix} \begin{bmatrix} E & A^{-1}B \\ 0 & E \end{bmatrix}$$

Q.E.D.

Tétel MIL.2. Ha az $\begin{bmatrix} A & B \\ C & D \end{bmatrix}$ szimmetrikusan particionált másodrendű hipermátrix és D nemszinguláris,

akkor ezen hipermátrix egy faktorizációja:

$$\begin{bmatrix} A & B \\ C & D \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} E & BD^{-1} \\ 0 & E \end{bmatrix} \begin{bmatrix} A - BD^{-1}C & 0 \\ 0 & D \end{bmatrix} \begin{bmatrix} E & 0 \\ D^{-1}C & E \end{bmatrix}$$

Bizonyítás: Analóg [Tétel MIL.1](#) bizonyításával.

Def. [Schur komplementum]

$D - CA^{-1}B$ illetve $A - BD^{-1}C$ mátrixokat az A illetve D mátrix Schur komplementumának nevezik.

[MIL].3. Mátrix inverziós lemma

Tekintsük először a [Tétel MIL.1](#) –ben is szereplő mátrix felbontását:

$$\text{I. Az első tag: } \begin{bmatrix} E & 0 \\ CA^{-1} & E \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} E & 0 \\ 0 & E \end{bmatrix} + \begin{bmatrix} 0 & 0 \\ CA^{-1} & 0 \end{bmatrix}$$

Ahol

1. Az egységmátrix inverze önmaga

2.

$$\begin{bmatrix} 0 & 0 \\ CA^{-1} & 0 \end{bmatrix} \text{ 2 indexű nilpotens matrix, mivel: } \begin{bmatrix} 0 & 0 \\ CA^{-1} & 0 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 0 & 0 \\ CA^{-1} & 0 \end{bmatrix} = 0 \rightarrow$$

[\[MIL\].1](#) alapján ennek a nilpotens mátrixnak az inverze: $(E + N)^{-1} = E - N$

$$\begin{bmatrix} 0 & 0 \\ CA^{-1} & 0 \end{bmatrix}^{-1} = \begin{bmatrix} 0 & 0 \\ -CA^{-1} & 0 \end{bmatrix}$$

II. [Tétel MIL.1](#) –ben is szereplő mátrix harmadik tagjának inverzehasonlóan határozható meg

III. Blokkdiagonális mátrix inverze blokkdiagonális ahol az inverz egyes blokkjainak helyén az eredeti blokk inverze szerepel.

→

→

$$\begin{bmatrix} A & B \\ C & D \end{bmatrix}^{-1} = \begin{bmatrix} E & -A^{-1}B \\ 0 & E \end{bmatrix} \begin{bmatrix} A^{-1} & 0 \\ 0 & (D - CA^{-1}B)^{-1} \end{bmatrix} \begin{bmatrix} E & 0 \\ -CA^{-1} & E \end{bmatrix} =$$

$$\begin{bmatrix} A & B \\ C & D \end{bmatrix}^{-1} = \begin{bmatrix} A^{-1} + A^{-1}B(D - CA^{-1}B)^{-1}CA^{-1} & -A^{-1}B(D - CA^{-1}B)^{-1} \\ -(D - CA^{-1}B)^{-1}CA^{-1} & (D - CA^{-1}B)^{-1} \end{bmatrix} \quad (|D| \neq 0) \quad (\text{MIL/17-1})$$

Hasonlóan a [Tétel MIL.2](#) alapján bevezethető az inverz faktorizációja:

$$\begin{bmatrix} A & B \\ C & D \end{bmatrix}^{-1} = \begin{bmatrix} E & 0 \\ -D^{-1}C & E \end{bmatrix} \begin{bmatrix} (A - BD^{-1}C)^{-1} & 0 \\ 0 & D^{-1} \end{bmatrix} \begin{bmatrix} E & -BD^{-1} \\ 0 & E \end{bmatrix} =$$

$$\begin{bmatrix} A & B \\ C & D \end{bmatrix}^{-1} = \begin{bmatrix} (A - BD^{-1}C)^{-1} & -(A - BD^{-1}C)^{-1}BD^{-1} \\ -D^{-1}C(A - BD^{-1}C)^{-1} & D^{-1} + D^{-1}C(A - BD^{-1}C)^{-1}BD^{-1} \end{bmatrix} \quad (|A| \neq 0) \quad (\text{MIL/17-2})$$

(MIL/17-1) és (MIL/17-2) első sor első oszlopának elemei azonosak, ezért a **Mátrix Inverziós Lemma**:

$$(A - BD^{-1}C)^{-1} = A^{-1} + A^{-1}B(D - CA^{-1}B)^{-1}CA^{-1}$$

[QR] Sajátérték-feladat megoldása QR transzformációval

Cél: Valós elemű mátrixok sajátérték-feladatának megoldása általános esetben

Kulcsszerep: Hessenberg-féle mátrix. (Csökken a számítási igény, ha ilyen alakon végezzük QR-t)

[Def.] Hessenberg matrix. Egy mátrixot Hessenberg féle mátrixnak nevezünk, ha az $i \geq j+2$, $j = 1, 2, \dots, n-2$ (n a matrix mérete) egyenlőtlenséggel jellemzett indexpár által meghatározott elemei nullák:

$$F = \begin{bmatrix} f_{11} & f_{12} & \cdots & f_{1,n-1} & f_{1n} \\ f_{21} & f_{22} & \cdots & f_{2,n-1} & f_{2n} \\ 0 & f_{32} & \cdots & f_{3,n-1} & f_{3n} \\ \vdots & \ddots & \ddots & \vdots & \vdots \\ 0 & 0 & 0 & f_{n,n-1} & f_{nn} \end{bmatrix}$$

Az eljárás lépései:

1. QR transzformáció bemutatása

Lényege: Egy adott (A) mátrixot ortogonális transzformációk (TF-k) sorozatával felső háromszögmátrixra (FHM) transzformálunk, amelynek főátlójában megjelennek a sajátértékek.

Megmutatjuk, hogy a Hessenberg matrix alakja a QR transzformációra invariáns.

2. Transzformáció Hessenberg alakra. Eljárást adunk arra, hogy bármely matrix egy alsó háromszögmátrixszal végzett hasonlósági TF-val felső Hessenberg féle alakra hozható.

3. Hessenberg-féle mátrixra alkalmazva QR transzformációt, iterációs módszert kapunk sajátértékek meghatározására.

(alkalmas eltolási transzformációval a konvergencia sebessége növelhető)

4. Sajátvektorok meghatározása rekurzív képlettel és a 2. pontban szereplő alsó háromszögmátrix (AHM) segítségével.

[QR].1. A QR transzformáció

[QR].1.1. A QR felbontás

Tétel QR.1. Bármely valós A mátrix felírható $A = QR$ alakban, ahol Q ortogonális mátrix, R pedig FHM.

Bizonyítás.

Először bebizonyítjuk, hogy létezik olyan S_1 ortogonális mátrix, hogy $S_1 A$ első oszlopának főátló alatti elemei nullák. Tekintsük először a következő ortogonális mátrixot:

$$S_{n1} = \begin{bmatrix} \cos \vartheta_{n1} & 0 & \cdots & 0 & \sin \vartheta_{n1} \\ 0 & 1 & & & 0 \\ \vdots & & \ddots & & \vdots \\ 0 & & & 1 & 0 \\ -\sin \vartheta_{n1} & 0 & \cdots & 0 & \cos \vartheta_{n1} \end{bmatrix} \quad (\text{Ez egy síkbeli forgatás})$$

$$\text{Legyen } a_{11} \neq 0, \quad \operatorname{tg} \vartheta_{n1} = \frac{\sin \vartheta_{n1}}{\cos \vartheta_{n1}} := \frac{a_{n1}}{a_{11}} \quad (\text{Ha } a_{11} = 0, \text{ akkor } \vartheta_{n1} = \frac{\pi}{2})$$

Szorzással belátható, hogy $M_{n-1} = S_{n1} A$ szorzat első oszlopának utolsó eleme 0, (mivel épp $\operatorname{tg} \vartheta_{n1}$ egyenletét adja.)

[QR].1.2. A QR transzformáció előállítása

Képezzük a következő mátrixsorozatot:

$$A_1 := A = Q_1 R_1$$

Szorozzuk meg a komponenseket fordított sorrendben:

$$A_2 = R_1 Q_1 \stackrel{R_1 = Q_1^T A_1}{=} Q_1^T A_1 Q_1$$

Képezzük az A_2 QR felbontását:

$$A_2 = Q_2 R_2$$

Megismételve az eljárást,

$$A_k = Q_k R_k = R_{k-1} Q_{k-1} \quad k = 1, 2, \dots, (\text{QR}/6-1) \\ A_1 = A$$

$$\text{Az } R_{k-1} = Q_{k-1}^T A_{k-1} \quad \text{és} \quad Q_{k-1} = A_{k-1} R_{k-1}^{-1} \quad (\text{QR}/6-2)$$

felírást behelyettesítve (QR/6-1) egyenletbe:

$$A_k = Q_{k-1}^T A_{k-1} Q_{k-1} = R_{k-1} A_{k-1} R_{k-1}^{-1} \quad \rightarrow \quad \text{Az összes } A_k \text{ mátrix hasonló, tehát sajátértékei megegyeznek.}$$

$$\text{Legyen } P_k = R_k R_{k-1} \cdots R_1 \quad (\text{FHM}) \quad \text{és} \quad (\text{QR}/6-3)$$

$$N_k = Q_1 Q_2 \cdots Q_k \quad (\text{ortogonális}) \quad (\text{QR}/6-4)$$

$$\text{Ezeket alkalmazva a (QR/6-2) rekurzív összefüggéssel együtt: } A_{k+1} = N_k^T A_1 N_k = P_k A_1 P_k^{-1} . \quad (\text{QR}/6-5)$$

(QR/6-1), (QR/6-2), (QR/6-4) alapján:

$$\begin{aligned}N_k P_k &= Q_1 Q_2 \cdots Q_{k-1} Q_k R_k R_{k-1} \cdots R_2 R_1 \\&= Q_1 Q_2 \cdots Q_{k-1} R_{k-1} Q_{k-1} R_{k-1} \cdots R_2 R_1 \\&= Q_1 Q_2 \cdots Q_{k-2} (Q_{k-1} R_{k-1})^2 R_{k-2} \cdots R_2 R_1 \\&= Q_1 Q_2 \cdots Q_{k-2} (R_{k-2} Q_{k-2})^2 R_{k-2} \cdots R_2 R_1 \\&= \cdots = (Q_1 R_1)^k = A^k\end{aligned}\tag{QR/7}$$

Az A^k hatvány tehát az N_k ortogonális és P_k felső háromszög matrix szorzatára bontható!

[Def] QR transzformáció. Az A matrix (QR/6-1) szerinti rekurziós faktorizáció-sorozata az A matrix QR transzformációja

$$\begin{aligned}A_k &= Q_k R_k = R_{k-1} Q_{k-1} & k = 1, 2, \dots \\A_1 &= A\end{aligned}$$

[QR].1.3. A QR transzformáció mátrixsorozatának konvergenciája

Tétel QR.2 Ha az A matrix QR transzformációjával meghatározott A_k mátrixsorozat konvergens, akkor annak határértéke felső háromszögmátrix.

Bizonyítás:

A feltétel alapján az A_k mátrixsorozat konvergens létezik $\rightarrow \lim_{k \rightarrow \infty} N_k = N_\infty$

$$+ \text{(QR/6-4)} \rightarrow \lim_{k \rightarrow \infty} Q_{k+1} \stackrel{N_{k+1}=N_k Q_{k+1}}{=} \lim_{k \rightarrow \infty} N_k^{-1} N_{k+1} = I$$

(Konvergencia esetén nagy k -ra N_k egyre kevesebbet változik)

Másrészt (QR/6-5) és (QR/6-1) alapján:

$$A_{k+1} = N_k^T A_1 N_k = Q_{k+1} R_{k+1} \rightarrow R_{k+1} = Q_{k+1}^T N_k^T A_1 N_k \xrightarrow{N_{k+1}=N_k Q_{k+1}} R_{k+1} = N_{k+1}^T A_1 N_k$$

$$\rightarrow \lim_{k \rightarrow \infty} R_{k+1} = \lim_{k \rightarrow \infty} N_{k+1}^T A_1 N_k \longrightarrow A_\infty = \lim_{k \rightarrow \infty} A_{k+1} = \lim_{k \rightarrow \infty} Q_{k+1} R_{k+1} \xrightarrow{\text{(QR/8-1)}} R_\infty$$

(QR/9-1)

Vagyis, ha A_k konvergens, akkor határértéke valóban FHM.

Q.E.D.

Következmény QR.1. Mivel A_k mátrixok hasonlóak az sorozat határértékeként adódó $A_\infty = R_\infty$ FHM főátlójának elemei az A matrix sajátértékei.

Definíció [Schur dekompozíció]. A (QR/9-1) képletben előállított $A_\infty \equiv R_\infty = N_\infty^T A_1 N_\infty$ felbontást Schur dekompozíciónak nevezzük.

Tétel QR.3 A Hessenberg féle mátrixok alakja QR-transzformációval szemben invariáns.

Bizonyítás:

Legyen F egy felső Hessenberg-féle mátrix, amelyre a QR transzformáció:

$$F = F_1 = Q_1 R_1$$

1. Az R_1 FHM

2. Egy FHM (R_1) inverze is FHM ($A^{-1} = \text{adj}A / \det A$, FHM adjungáltjában a diagonális alatti elemekhez tartozó minormátrixok diagonális elemeiben lesz nulla, így nullát ad azon a helyen az inverz is.)

1-2 $\rightarrow Q_1 = F_1 R_1^{-1}$ azaz mivel R_1^{-1} FHM, így Q_1 j . oszlopa az F_1 mátrix első j oszlopának lineáris kombinációja $\rightarrow Q_1$ is Hessenberg mátrix. (QR/9-B1)

$$\underbrace{\begin{bmatrix} * & * & * & * \\ * & * & * & * \\ & * & * & * \\ & & * & * \end{bmatrix}}_{F_1} = \underbrace{\begin{bmatrix} * & * & * & * \\ * & * & * & * \\ & * & * & * \\ & & * & * \end{bmatrix}}_{Q_1} \underbrace{\begin{bmatrix} * & * & * & * \\ & * & * & * \\ & & * & * \\ & & & * \end{bmatrix}}_{R_1}$$

A QR transzformáció alapján:

$$F_2 = R_1 Q_1$$

Mivel az R_1 FHM és Q_1 [Hessenberg mátrix](#) (QR/9-B1), az F_2 mátrix i . sora a Q_1 mátrix $i, i+1, \dots, n$ sorának lineáris kombinációja $\rightarrow F_2$ Hessenberg mátrix $\rightarrow F_k$ Hessenberg mátrixok alakja a QR transzformációra invariáns.

$$\underbrace{\begin{bmatrix} * & * & * & * \\ * & * & * & * \\ & * & * & * \\ & & * & * \end{bmatrix}}_{F_2} = \underbrace{\begin{bmatrix} * & * & * & * \\ & * & * & * \\ & & * & * \\ & & & * \end{bmatrix}}_{R_1} \underbrace{\begin{bmatrix} * & * & * & * \\ * & * & * & * \\ & * & * & * \\ & & * & * \end{bmatrix}}_{Q_1}$$

Q.E.D.

[QR].2. Transzformáció Hessenberg alakra

Algoritmus: Az n -edrendű A mátrixot alkalmas Z alsó háromszögmátrixszal végzett hasonlósági transzformációval hozunk felső Hessenberg alakra:

1. Kiindulás: Tetszőleges z_1 vektor

(Megjegyzés: $z_1 = (1, 0, \dots, 0)^T$ kiindulás jelentősen csökkenti az igényelt számítási kapacitást.)

2. Képezzük: $z_2 := Az_1 - f_{11}z_1$

Ahol f_{11} értékét abból a feltételből határozzuk meg, hogy z_2 első eleme 0 legyen.

3. Az eljárást folytatva: $z_{k+1} := Az_k - f_{1k}z_1 - f_{2k}z_2 - \dots - f_{kk}z_k$ (QR/11-1)

ahol f_{ik} ($i = 1, 2, \dots, k$) együtthatók megválasztása úgy történik, hogy z_{k+1} első k eleme 0 legyen $\rightarrow$

$\rightarrow A Z = [z_1 \ \dots \ z_n]$ matrix alsó háromszögmátrix.

A (QR/11-1) alak felírható mátrixformában: $AZ = ZF$

$$Z = \begin{bmatrix} z_{11} & 0 & \dots & 0 \\ z_{21} & z_{22} & \ddots & \vdots \\ \vdots & \vdots & \ddots & 0 \\ z_{n1} & z_{n2} & \dots & z_{nn} \end{bmatrix} \quad F = \begin{bmatrix} f_{11} & f_{12} & f_{13} & \dots & f_{1n} \\ 1 & f_{22} & f_{23} & \dots & f_{2n} \\ 0 & 1 & \ddots & \ddots & \vdots \\ \vdots & \ddots & \ddots & f_{n-1,n-1} & f_{n-1,n} \\ 0 & \dots & 0 & 1 & f_{nn} \end{bmatrix}$$

Azaz F felső Hessenberg mátrix alakú!

4. A Hessenberg alak előállítás: $F = Z^{-1}AZ$

[QR].3. Hessenberg-féle mátrix sajátértékeinek meghatározása QR transzformációval

A QR.3. Tétel alapján a Hessenberg –féle matrix sajátértéke a QR transzformációra invariáns →

1. Az A mátrixot Hessenberg alakra hozzuk [QR].2 fejezet alapján
2. Alkalmazzuk a [QR].1.2 fejezetben ismertetett QR transzformációt (mátrixsorozatot)
(n^3 nagyságrendű műveletigény helyett csak n^2 kell Hessenberg alaknál)

A mátrixsorozat egy FHM-hez tart (Következmény QR.1.), aminek diagonális elemei adják a sajátértékeit.

Konvergencia sebessége:
$$f_{i,i-1}^{(k)} = \left| \frac{\lambda_i}{\lambda_{i-1}} \right|^k$$

Ahol $f_{i,i-1}^{(k)}$ a mátrixsorozat előállításában a k . Hessenberg mátrix λ_i az i . sajátérték.

A konvergencia nem elég nagy, ha két sajátérték között nincs nagy különbség. →

Konvergencia gyorsítása:

A helyett $A - sI$ mátrixszal dolgozunk, aminek a sajátértékei $\lambda_i - s$ számok lesznek és a konvergencia sebességére jellemző

$$\left| \frac{\lambda_i - s}{\lambda_{i-1} - s} \right| \text{ csökkenthető alkalmas } s \text{ választással.}$$

[QR].4. Hessenberg-féle mátrix sajátvektorainak meghatározása

Sajátvektor: v_k

Sajátvektorok meghatározása:

$(\lambda_k I - F)v_k = 0$ algebrai egyenletet kell megoldani.

Megjegyzés:

A Hessenberg alak az egyenlet megoldásához szükséges számításokat csökkenti, így előnyösen használható.

[SVD] Szinguláris érték szerinti felbontás (SVD)

Előismeret: [QR](#)

[Def.] Szinguláris értékek. Ha az A komplex elemű, n -edrendű és r -edrangú négyzetes matrix és σ_i^2 ($i = 1, 2, \dots, n$) jelöli a pozitív szemidefinit $A^H A$ matrix sajátértékeit, akkor a

$$\sigma_1 \geq \sigma_2 \geq \dots \geq \sigma_r > \sigma_{r+1} = \dots = \sigma_n = 0$$

számokat a szinguláris értékeknek nevezzük.

Tétel SVD.1. Legyen A tetszőleges $m \times n$ típusú komplex elemű mátrix, és tegyük fel, hogy $m \geq n$. Ekkor létezik olyan m -edrendű U és n -edrendű V mátrix, hogy

$$A = UDV^H \tag{SVD/14-1}$$

Ahol $UU^H = I$ (U unitér mátrix)
 $VV^H = I$ (V unitér mátrix)

$$D = \begin{bmatrix} \sigma_1 & & & \\ & \ddots & & \\ & & \sigma_n & \\ & & & 0 \end{bmatrix} \quad \sigma_1 \geq \sigma_2 \geq \dots \geq \sigma_n \geq 0$$

A σ_i , $i = 1, 2, \dots, n$ számok az A mátrix szinguláris értékei, V az $A^H A$ mátrix modálmátrixa, U pedig az AA^H mátrix modálmátrixa

Bizonyítás:

Jelölje az $A^H A$ n -edrendű pozitív szemidefinit mátrix modálmátrixát V (sajátérték-sajátvektorfelbontásból kijön, megoldáshoz: QR.3-QR.4), vagyis:

$$V^H A^H A V = \tilde{D}^2$$

Ahol $\tilde{D}$ a nemnegatív szinguláris értékekből alkotott mátrix

$$\tilde{D} = \begin{bmatrix} \sigma_1 & & \\ & \ddots & \\ & & \sigma_n \end{bmatrix}$$

Legyen $F := AV$. Akkor: $F^H F = \tilde{D}^2$ ami diagonális, vagyis (SVD/15-1)

$$\text{ha } \rho(A) = r = n \quad \rightarrow \quad f_i^H f_i = \sigma_i^2 \quad \text{és} \quad f_i^H f_k = 0 \quad i \neq k; i, k = 1, \dots, n$$

$$\text{ha } \rho(A) = r < n \quad \rightarrow \quad F \text{ mátrix } r+1, \dots, n \text{ oszlopvektora zérusvektor.}$$

Képezzük az $U_r = [u_1 \cdots u_r]$ $u_i = \frac{1}{\sigma_i} f_i$ $i = 1, \dots, r$ (SVD/15-2)

unitér vektorendszeret és egészítsük ki az $[u_1, \dots, u_m]$ teljes unitér vektorrendszerre ($U_r^H U_r = I_r$ és $I_n - U_r U_r^H$ mátrixot hermetikus diádokra felbontva $I_n - U_r U_r^H = WW^H$ ahol W oszlopai adják a hiányzó vektorokat)

$$\text{Legyen } U = [u_1 \quad \cdots \quad u_m] \rightarrow U^H U = E \xrightarrow{\text{(SVD/15-1), (SVD/15-2)}} F = AV = UD \rightarrow \boxed{A = UDV^H}$$

Végül megmutatjuk, hogy U oszlopvektorai az AA^H sajátvektorai. Az (SVD/14-1)-ből:

$$A^H = VD^T U^H \rightarrow AA^H U = U \begin{bmatrix} \tilde{D}^2 & 0 \\ 0 & 0 \end{bmatrix} \quad \text{azaz } AA^H u_i = \sigma_i^2 u_i$$

Vagyis U oszlopvektorai valóban az AA^H sajátvektorai.

Q.E.D.

Következmény SVD.1:

$$A = UDV^H \rightarrow \begin{aligned} Av_i &= \sigma_i u_i \\ A^H u_i &= \sigma_i v_i \end{aligned}$$

[LYE] Ljapunov egyenlet megoldása

Irodalom: G.H. Golub, S. Nash, C Van Hohen: A Hessenberg-Schur Method for the problem $AX+XB=C$

Előismeret: [LEM Lineáris egyenletrendszer megoldása](#)
[MSF Mátrix spektrál felbontása](#)
[SCHUR Schur dekompozíció](#)
[QR QR dekompozíció](#)

Feladat: $AX + XB = C$ (Sylvester) egyenlet megoldása X -re.

Megjegyzés: $AX + XA^T = -Q$ Ljapunov egyenlet is ilyen típus.

[LYE].1. A Lyapunov egyenlet megoldási koncepciója

Feladat: $AX + XB = C$ (Sylvester) egyenlet megoldása X -re.

Megoldás lépései:

1. Az egyenlet bővítése:

$$(U^{-1}AU)(U^{-1}XV) + (U^{-1}XV)(V^{-1}BV) = (U^{-1}CV)$$

Az U és V megválasztása különböző szempontok szerint lehet. Lásd [\[LYE\].2 Bartels-Stewart](#) és [\[LYE\].3 Hessenbert-Schur](#) módszert.

2. A hasonlósági transzformációk elvégzése A és B -re: $A_1 = U^{-1}AU$ $B_1 = V^{-1}BV$

3. Az $UF = CV$ egyenlet megoldása F -re.

4. Az $A_1Y + YB_1 = F$ megoldása Y -ra. Ez mind [\[LYE\].2 Bartels-Stewart](#) és [\[LYE\].3 Hessenbert-Schur](#) módszer esetén is könnyű, mivel a transzformált $A_1 = U^{-1}AU$ és $B_1 = V^{-1}BV$ speciális alakú. (Részletek [\[LYE\].2](#) és [\[LYE\].3](#) helyen.)

5. Az $XV = UY$ egyenlet megoldása X -re.

[LYE].2. A Bartels-Stewart Algoritmus

LYE.1/ 2.lépés konkrétan:

QR algoritmus használatával Schur faktorizációt hajtunk végre a Ljapunov egyenlet (LYE.1) megoldási koncepciójában U és V megválasztásánál (LYE.1/ 2.lépés) $\rightarrow$

$$U^T A U = R \quad V^T B^T V = S$$

R, S felső (kvázi-) háromszögmátrixok

U, V ortogonális transzformációk

LYE.1/ 4 lépés konkrétan:

Megoldandó:

$$R Y + Y S^T = F \quad (F = U^T C V, \quad Y = U^T X V)$$

A megoldás kihasználja, hogy a Schur dekompozíció után S felső háromszög matrix, azaz $s_{k,k-1} = 0 \rightarrow$

$$(R + s_{kk} I) y_k = f_k - \sum_{j=k+1}^n s_{kj} y_j \quad \text{ahol } Y = [y_1 | y_2 | \dots | y_n] \quad F = [f_1 | f_2 | \dots | f_n]$$

Azaz y_k a speciális struktúra miatt könnyen számolható $y_{k+1}, \dots, y_n$ ismeretében (hátrtartó rekurzió)

Megjegyzés: $s_{k,k-1} \neq 0$ esetén (complex konjugált számok jönnek be) az y_k és y_{k-1} egyszerre számolandó.

Megjegyzés: Schur faktorizáció helyett elvileg a spektrális felbontást + Gauss eliminációt is használhatnánk, azonban az így definiált hasonlósági transzformációk nem ortogonálisak ($\rightarrow$ kondíciós számuk nagyobb mint 1) $\rightarrow$ numerikusan nem robusztus.

[LYE].3. Hessenberg-Schur módszer

LYE.1/ 2.lépés konkrétan:

$$U^T A U = H \quad V^T B^T V = S$$

H felső **Hessenberg matrix** (előállítás QR algoritmusnál látható → [QR.2](#))

S felső (kvázi-) háromszögmátrixok

U, V ortogonális transzformációk

LYE.1/ 4 lépés konkrétan:

$$\text{Megoldandó: } HY + YS^T = F \quad (F = U^T C V, \quad Y = U^T X V)$$

A megoldás hasonló a Bartels-Stewart módszerhez, kihasználja a H Hessenberg matrix és a S felső háromszög matrix speciális alakját, azaz $s_{k,k-1} = 0, h_{ij} = 0, i > j+1 \rightarrow$

$$(H + s_{kk} I) y_k = f_k - \sum_{j=k+1}^n s_{kj} y_j \quad \text{ahol } Y = [y_1 | y_2 | \dots | y_n] \quad F = [f_1 | f_2 | \dots | f_n]$$

Azaz y_k a speciális struktúra miatt könnyen számolható $y_{k+1}, \dots, y_n$ ismeretében (hátrtartó rekurzió)

Megjegyzés: $s_{k,k-1} \neq 0$ esetén (complex konjugált számok jönnek be) az y_k és y_{k-1} egyszerre számolandó:

$$H[y_{k-1} | y_k] + [y_{k-1} | y_k] \begin{bmatrix} s_{k-1,k-1} & s_{k,k-1} \\ s_{k-1,k} & s_{k,k} \end{bmatrix} = [f_{k-1} | f_k] - \sum_{j=k+1}^n [s_{k-1,j} y_j | s_{kj} y_j]$$

Megjegyzés: A Hessenberg Schur módszer:

- Még a Bartels-Stewart módszernél is stabilabb
- Numerikusan gyorsabb, mint a Bartels-Stewart módszer

[LYE].4 Hessenberg-Schur módszer kiterjesztése

[LYE].4.1. Diszkrét Lyapunov egyenlet megoldása

Megoldandó X -re: $AXM + X = C$ $A \in R^{m \times m}$, $M \in R^{n \times n}$, $C \in R^{m \times n}$, $X \in R^{m \times n}$

LYE.1/ 2.lépés konkrétan: $U^T A U = H$ $V^T B^T V = S$

H felső **Hessenberg matrix** (előállítása QR algoritmusnál látható $\rightarrow$ [QR.2](#))

S felső (kvázi-) háromszögmátrixok

U, V ortogonális transzformációk: $U^T U = I$, $V^T V = I$

LYE.1/ 4 lépés konkrétan:

Megoldandó: $HYS^T + Y = F$ $(F = U^T C V, Y = U^T X V)$

A megoldás hasonló a Bartels-Stewart módszerhez, kihasználja a H Hessenberg matrix és a S felső háromszög matrix speciális alakját, azaz $s_{k,k-1} = 0$, $h_{ij} = 0$, $i > j+1 \rightarrow$

$$H \left(\sum_{j=k}^n s_{kj} y_j \right) + y_k = f_k \quad \rightarrow \quad (s_{kk} H + I) y_k = f_k - H \sum_{j=k+1}^n s_{kj} y_j$$

ahol $Y = [y_1 | y_2 | \dots | y_n]$ $F = [f_1 | f_2 | \dots | f_n]$

Azaz y_k a speciális struktúra miatt könnyen számolható $y_{k+1}, \dots, y_n$ ismeretében (hátrtartó rekurzió)

Megjegyzés: Diszkrét Lyapunov egyenletben $HYS^T + Y = F$ helyett $HYS^T - Y = F$ van. Ekkor a megoldás:

$$(s_{kk} H - I) y_k = f_k - H \sum_{j=k+1}^n s_{kj} y_j$$

[LYE].4.2. Egyenlet: $AXM + LXB = C$

Ha az M és L nonszinguláris, akkor a feladat visszavezethető az $AX + XB = C$ formára:

$$(L^{-1}A)X + X(BM^{-1}) = L^{-1}CM^{-1}$$

[ARE] Riccati Egyenlet Megoldása

Irodalom: A. J. Laub: A Schur Method for Solving Algebraic Riccati Equation. IEEE Transaction on Automatic Control Vol AC-24, No 6, 913-921, 1979.

Előismeret: [Minimális Diadikus felbontás](#)
[LEM Lineáris egyenletrendszer megoldása](#)
[MSF Mátrix spektrál felbontása](#)
[SCHUR Schur dekompozíció](#)
[QR QR dekompozíció](#)

Definíciók és jelölések:

Def. [Ortogonalis matrix]: Az $A \in R^{n \times n}$ mátrix ortogonalis, ha $A^T = A^{-1}$.

Def. [Unitér matrix]: Az $A \in R^{n \times n}$ mátrix unitér, ha $A^H = A^{-1}$.

Legyen I egy n -edrendű egységmátrix és legyen $J = \begin{bmatrix} 0 & I \\ -I & 0 \end{bmatrix}$ $(J^T = J^{-1} = -J) \rightarrow$

Def. [Hamilton matrix]: Az $A \in R^{2n \times 2n}$ mátrix Hamilton mátrix, ha $J^{-1} A^T J = -A^{-1}$.

Def. [Szimplektikus matrix]: Az $A \in R^{2n \times 2n}$ mátrix szimplektikus mátrix, ha $J^{-1} A^T J = A^{-1}$.

[ARE].1. Folytonos idejű algebrai Riccati egyenlet megoldása

[ARE]1.1. A Feladat

Megoldandó (X-re): $F^T X + XF - XGX + H = 0$ (ARE/41-1)

$$F, X, G, H \in R^{n \times n}, \quad G = G^T \geq 0, \quad H = H^T \geq 0$$

Feltevés [ARE].1: (F, B) stabilizáló pár, ahol $BB^T = G$ és $\text{rank}(B) = \text{rank}(G)$

(B a G teljes rangú faktorizációja: lásd diadkus felbontás: [Megjegyzés TRF](#))

(F, C) detektálható pár, ahol $C^T C = H$ és $\text{rank}(C) = \text{rank}(H)$

(C a H teljes rangú faktorizációja: lásd diadkus felbontás: [Megjegyzés TRF](#))

Def. [(Folytonos) Stabilizálható mátrixpár]. Az (A, B) , $A \in R^{n \times n}$, $B \in R^{n \times m}$ pár stabilizáló pár a folytonos idejű rendszerelméletben, ha $\text{rank}[\lambda I - A, B] = n$ minden nemnegatív valós részű komplex $\lambda \in C$ esetén.

Def. [(Folytonos) Detektálható mátrixpár]. Az (A, B) detektálható, ha (A^T, B^T) stabilizálható.

Megoldhatóság: Ha a Feltevés [ARE].1 teljesül, akkor a folytonosidejű (ARE/41-1) Riccati egyenletnek van egyértelmű (pozitív szemidefinit) megoldása.

[ARE].1.2. Megoldás1.

1.lépés: Az ARE-hez Hamilton matrix definíciója:

$$Z = \begin{bmatrix} F & -G \\ -H & -F^T \end{bmatrix} \in R^{2n \times 2n}$$

Feltevés [ARE].1 biztosítja, hogy Z sajátértékei nem tisztán képzetesek.

2. lépés: Z matrix spektrális előállítása:

$$V^{-1}ZV = \begin{bmatrix} -\Lambda & 0 \\ 0 & \Lambda \end{bmatrix} \quad \Lambda \in R^{n \times n} \text{ diagonális,} \quad V = \begin{bmatrix} V_{11} & V_{12} \\ V_{21} & V_{22} \end{bmatrix}$$

3. lépés:

Tétel [ARE].1. Ha **Feltevés [ARE].1** fennáll, akkor

- V_{11} invertálható és az ARE megoldása:

$$X = V_{21}V_{11}^{-1} \quad \text{ahol } X = X^T \geq 0$$

Bizonyítás:

A 2. lépésben szereplő egyenletet átalakítva és az első n oszlopát tekintve:

$$V^{-1}ZV = \begin{bmatrix} -\Lambda & 0 \\ 0 & \Lambda \end{bmatrix} \rightarrow ZV = V \begin{bmatrix} -\Lambda & 0 \\ 0 & \Lambda \end{bmatrix} \rightarrow Z \begin{bmatrix} V_{11} \\ V_{21} \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} V_{11} \\ V_{21} \end{bmatrix} (-\Lambda) \rightarrow \quad (\text{ARE/43-5})$$

$$FV_{11} - GV_{21} = V_{11}(-\Lambda) \quad / V_{21}V_{11}^{-1} * \text{és} \quad *V_{11}^{-1} \quad (\text{ARE/43-2})$$

$$-HV_{11} - F^T V_{21} = V_{21}(-\Lambda) \quad /*V_{11}^{-1} \quad (\text{ARE/43-3})$$

$$\rightarrow V_{21}V_{11}^{-1} * (\text{ARE/43-2}) * V_{11}^{-1} \quad \text{és} \quad (\text{ARE/43-3}) * V_{11}^{-1}$$

$$V_{21}V_{11}^{-1}F - V_{21}V_{11}^{-1}GV_{21}V_{11}^{-1} = V_{21}(-\Lambda)V_{11}^{-1} \quad (\text{ARE/43-3})$$

$$-H - F^T V_{21}V_{11}^{-1} = V_{21}(-\Lambda)V_{11}^{-1} \quad (\text{ARE/43-4})$$

(ARE/43-3) és (ARE/43-4) jobboldaluk egyenlő, így baloldaluk is:

$$V_{21}V_{11}^{-1}F - V_{21}V_{11}^{-1}GV_{21}V_{11}^{-1} = -H - F^T V_{21}V_{11}^{-1}$$

Amit nullára rendezve és $X = V_{21}V_{11}^{-1}$ jelölést bevezetve látható, hogy $X = V_{21}V_{11}^{-1}$ a Riccati egyenlet megoldása:

$$F^T X + XF - XGX + H = 0$$

Q.E.D.

[ARE].1.2. Megoldás 2.

Ugyanaz, mint [\[ARE\].1 Megoldás 1.](#) csak:

2. lépés: Z matrix [Schur faktorizációjának](#) előállítása ortogonális transzformációval (spektális felbontás helyett):

$$U^T Z U = S = \begin{bmatrix} S_{11} & \bar{S}_{12} \\ 0 & S_{22} \end{bmatrix} \quad S_{ij} \in \mathbb{R}^{n \times n} \quad U = \begin{bmatrix} U_{11} & U_{12} \\ U_{21} & U_{22} \end{bmatrix} \quad U^T U = I$$

3.lépés:

Tétel [ARE].2. Ha **Feltevés [ARE].1** fennáll, akkor

- U_{11} invertálható és az ARE megoldása:

$$X = U_{21} U_{11}^{-1} \quad \text{ahol } X = X^T \geq 0$$

- A zárt kör spektruma: $\sigma(S_{11}) = \sigma(F - GX)$

Megjegyzés: Tétel [ARE].2. megoldása azért előnyös **Tétel [ARE].1**-hez képest, mert

- Numerikusan stabilabb Schur dekompozíció miatt, főleg, ha többszörös multiplicitású sajátértékek vannak.
- A sajátvektorokat QR algoritmussal számolva a Schur dekompozíció egyébként is előáll (azaz számításigény megtakarítás)

Bizonyítás (Tétel [ARE].2.):

A 2. lépésben szereplő egyenletet átalakítva és az első n oszlopát tekintve:

$$U^T ZU = S = \begin{bmatrix} S_{11} & \bar{S}_{12} \\ 0 & S_{22} \end{bmatrix} \rightarrow ZU = U \begin{bmatrix} S_{11} & \bar{S}_{12} \\ 0 & S_{22} \end{bmatrix} \rightarrow Z \begin{bmatrix} U_{11} \\ U_{21} \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} U_{11} \\ U_{21} \end{bmatrix} S_{11} \rightarrow$$

Transzformálja $T \in R^{n \times n}$ az S_{11} mátrixot a diagonális – Λ Jordan alakra, akkor

$$Z \begin{bmatrix} U_{11} \\ U_{21} \end{bmatrix} T = \begin{bmatrix} U_{11} \\ U_{21} \end{bmatrix} T T^{-1} S_{11} T = \begin{bmatrix} U_{11} \\ U_{21} \end{bmatrix} T (-\Lambda)$$

Ezt összehasonlítva $Z \begin{bmatrix} V_{11} \\ V_{21} \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} V_{11} \\ V_{21} \end{bmatrix} (-\Lambda)$, azaz (ARE/43-5)-el $\begin{bmatrix} V_{11} \\ V_{21} \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} U_{11} \\ U_{21} \end{bmatrix} T$, pontosabban elég, ha $\begin{bmatrix} U_{11} \\ U_{21} \end{bmatrix} T$ a sajátvektorok valahányszorososa, akkor is teljesíti (ARE/43-5)-öt:

$$\begin{bmatrix} V_{11} \\ V_{21} \end{bmatrix} D = \begin{bmatrix} U_{11} \\ U_{21} \end{bmatrix} T \quad (D \text{ diagonális}) \rightarrow \begin{bmatrix} U_{11} \\ U_{21} \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} V_{11} \\ V_{21} \end{bmatrix} D T^{-1}$$

Azonban $X = U_{21} U_{11}^{-1}$ szintén megoldása az ARE-nak, mivel

$$U_{21} U_{11}^{-1} = V_{21} D T^{-1} (V_{11} D T^{-1})^{-1} = V_{21} V_{11}^{-1}$$

És $X = V_{21} V_{11}^{-1}$ a [Tétel \[ARE\].1](#) miatt megoldás.

[ARE].2. Diszkrét idejű algebrai Riccati egyenlet megoldása

Megoldandó (X -re):
$$F^T X F - X - F^T X G_1 (G_2 + G_1^T X G_1)^{-1} G_1^T X F + H = 0 \quad (\text{ARE/D46-1})$$

$$F, X, H \in R^{n \times n}, G_1 \in R^{n \times m}, G_2 \in R^{m \times m}, m < n \quad G_2 = G_2^T > 0, H = H^T \geq 0$$

Feltevés [ARE].2: (F, G_1) stabilizálható pár
 (F, C) detektálható pár

ahol $C^T C = H$ és $\text{rank}(C) = \text{rank}(H)$

(C a H teljes rangú faktorizációja: lásd diadkus felbontás: [Megjegyzés TRF](#))

F invertálható

Megoldás:

Analóg a folytonos esethez, csak most itt nem Hamilton, hanem a következő szimplektikus mátrixból kell indulni:
(Schur módszert alkalmazva)

$$Z = \begin{bmatrix} F + G F^{-T} H & -G F^{-T} \\ -F^{-T} H & F^{-T} \end{bmatrix} \quad G = G_1 G_2^{-1} G_1^T$$

(A feltételek garantálják, hogy Z -nek nincsenek sajátértékei az egységkörön)

Megjegyzés: A zárt kör spektruma: $\sigma(S_{11}) = \sigma\left(F - G_1 (G_2 + G_1^T X G_1)^{-1} G_1^T X F\right)$